

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

David spaart koning Saul opnieuw

Saul had al huilend beloofd dat hij David niet meer zou vervolgen, maar hield zich niet aan zijn belofte. Toen de bewoners van de woestijn Zif merkten dat David in de buurt was, stuurden ze snel een bericht naar Saul. Die was blij met hun verraad, en trok met een groot leger op weg. David had goede verspieters. Zij zagen bij een berg het legerkamp van Saul. De koning werd goed beschermd door een kring van wagens. David was niet bang, en wilde naar het kamp gaan. Hij vertrouwde dat God hem zou beschermen. Abisai, een sterke soldaat, wilde wel mee. Stilletjes slopen ze naar het kamp. Daar lagen alle schildwachten zomaar te slapen! Ze konden zo doorlopen naar de koning, die ook lag te slapen. Hoe was dat toch mogelijk? David begreep dat God daarvoor gezorgd had. Abisai vroeg: "Zal ik de koning doden, God heeft hem in uw macht gegeven"? David wist dat hij de gezalfde koning niet zomaar mocht doden. Hij moest geduld hebben, en zei: "Nee, dat laten we aan de Heer over". David wilde Saul wel laten weten dat hij zo dichtbij was geweest dat hij hem had kunnen doden, en pakte de speer en de waterkruik van Saul. Toen het licht werd klom David op een berghelling tegenover het kamp van Saul. Hij riep Abner, de bewaker van Saul: "Abner, waarom heb je de koning niet goed bewaakt, kijk eens wat ik heb". Dat was schrikken! Hoe kon dat nou? Abner werd bang: wat zou de koning daarvan zeggen? Saul werd wakker van het geroep, en toen hij zag dat David zijn speer en waterkruik had schrok hij. Hij begreep dat David hem had kunnen doden. Weer beloofde hij dat hij David niet meer achterna zou zitten. David geloofde hem niet en merkte dat Saul hem steeds weer achterna wilde gaan. Hij werd er zo moe van en wilde zo graag ergens rustig wonen. In zijn eigen land vond hij geen rust, en daarom besloot hij naar een ander land te gaan. Daar zou hij wachten totdat Saul gestorven was. Hij ging naar Achis, de koning van het land van de Filistijnen. Achis was blij met de extra mankracht van David en zijn mannen. Elke oorlog zou hij nu kunnen winnen, ook tegen Israël. Maar David wilde Achis helemaal niet dienen; en hoe zou hij ooit tegen zijn eigen volk kunnen vechten? Hij wilde liever niet meer dichtbij Achis wonen, en vroeg hem om een eigen woonplaats. Kreeg hij die? Dat lees je de volgende keer.

N.D.

Pieter, de goede vriend van papa, was weer eens op bezoek. Sam en Anne vonden dat heerlijk, want hij had altijd een boeiend verhaal te vertellen, zoals na zijn reis naar IJsland (zie nummer 10-3). Nu was hij helemaal naar de andere kant van de wereld gereisd, naar Nieuw Zeeland.

"Weten jullie wat kiwi's zijn?" vroeg hij de kinderen. "Natuurlijk, dat zijn die rugby spelers die het in hun wedstrijden zo goed doen", zei Sam. Anne had een ander antwoord: "Dat zijn lekkere vruchten!" "Allebei goede antwoorden", vond Pieter, "maar daar heb ik het niet over. Kijk eens", en hij haalde zijn tablet uit een tas. Tussen alle foto's door, zagen Sam en Anne ineens een wel heel vreemde vogel: zo groot als een kip met een lange bek en zonder staart... De bruine veren zaten losjes en leken meer op haren.

"Daar heb je de echte kiwi, die alleen in Nieuw Zeeland voorkomt, en het symbool van dat land geworden is", legde Pieter uit. Anne wilde weten wat

zo'n kiwi at. "Kleine dieren, wormen, zandvliegjes, enz. Omdat hij overdag een makkelijke prooi is voor honden, katten en vooral hermelijnen, moet hij die in het donker zoeken. Als hulpmiddel om die kleine diertjes te lokaliseren heeft zijn bek vooraan twee neusgaten die ultragevoelig zijn."

"Waarom vliegt hij niet weg?" vroeg Sam. "Al zou hij dat willen, kan hij dat niet, want zijn bouw laat het niet toe. Jullie kennen vast wel andere vogels die niet kunnen vliegen?" "Ja, de struisvogel", wist Anne, die was dol op zulke vogels. "En de kiwi is aan hen verwant, vreemd genoeg."

Pieter vertelde hen die middag nog veel meer interessante weetjes over kiwi's. Ze leggen een enorm ei dat wel 15 procent van hun lichaamsgewicht weegt! De kleintjes worden geboren met een compleet verenkleed en kunnen na een paar dagen zelf voedsel zoeken. Ze leven ook lang. Afhankelijk van de soort kunnen ze tussen de 25 en 50 jaar oud worden.

"Heel bijzonder", vond mama, "maar worden ze niet bedreigd?" "Ja, maar de regering daar is bezig ze te beschermen." "We zullen daaraan denken als we weer kiwi's eten!" Mama bedoelde natuurlijk die lekkere vruchten die van buiten wel op kiwi's lijken.

C.T.

Wist je dat?

Het dagelijks leven in de Bijbel

De Tempel

Heb je wel eens bij een bouwplaats staan kijken? Je kunt je oren beter maar dicht houden als ze aan het heien of boren zijn. De bouwvakkers hebben daarom goede oorbeschermers. Vaak zie je grote vrachtwagens met kant-en-klare delen af en aan rijden. De huizen lijken wel bouwpakketten.

Bij de bouw van de Tempel in Jeruzalem was het heel anders: het was doodstil op de bouwplaats. Je hoorde er geen beitels, geen gezaag, geen hamers. Hoe kon dat? Bouwstenen vond je toch niet pasklaar in de bergen? Nee, en er waren ook geen fabrieken waar je alles kant-en-klaar kon bestellen. Maar God had gezegd dat er op de bouwplaats niet gehakt en gezaagd mocht worden, het was een heilige plaats. Daarom werden de brokken steen al bij de steengroeve op maat gehakt en geslepen. Zo werd er eigenlijk ook toen al een bouwpakket gemaakt. Er was gelukkig een grote steengroeve vlakbij Jeruzalem. De stenen waren erg groot en zwaar, dus viel het niet mee ze te vervoeren. Maar voor het fundament was er in Israël geen gesteente dat sterk genoeg was. Wel in een groeve in wat nu Libanon heet; wel 500 km van Jeruzalem vandaan! Er kwam nog meer voor de tempel uit Libanon. Er waren planken nodig die lang en sterk waren, en niet konden rotten. In Israël stonden geen geschikte bomen, maar wel in de Libanongebirge: prachtige hoge en rechte ceders. God zorgde ervoor dat de koning van Tyrus (de hoofdstad van het gebied) graag mee wilde werken. Alleen zijn houthakkers konden deze grote ceders goed omhakken. Samen met Israëlieten, die hen kwamen helpen, maakten ze alles pasklaar. Gelukkig lag Tyrus aan zee en konden ze de steenblokken en het hout een heel eind vervoeren op vlotten. Maar daarna moesten ze nog wel naar Jeruzalem. Om alles op de bouwplaats te krijgen moest het dus door veel mensen over land gesleept worden.

Net zoals bij de Tabernakel (de tent van God, die Mozes bouwde) wilde ook nu iedereen graag meehelpen en zijn kostbaarheden geven. Al snel waren er bergen goud, zilver en koper. De edelmeden konden daarmee alles maken wat er nodig was, precies zoals God het aan de vader van Salomo, koning David, had laten zien. Na zeven jaar hard werken was de prachtige tempel klaar. Wil je zien hoe die gebouwd is? Kijk dan op de volgende bladzijde bij internet.

N.D.

Internet

Op youyube staan enkele filmpjes over kiwi's: hoe ze eten en welk geluid ze maken (even je vader of moeder vragen!)

<https://www.youtube.com/watch?v=go52mHIKDEo>

<https://www.youtube.com/watch?v=4981Yih-ycw> geluid van een kiwi

Op kinderpleinen staat een presentatie met mooie plaatjes over de tempelbouw. Ga naar <http://www.kinderpleinen.nl/>

bijbel-filmpjes-oude-testament/

Kies daar Salomo/Salomo en de tempelbouw.

Woordzoeker wist je dat?

D R A A G B A A R T
K P K G E S R N T E
A L O O I K E A O N
N A P U T N R W O T
D N E D E L E A N K
E K R T N O V S B L
L E S M H O L V R E
A N A C A C I A O D
A L T A A R Z T O E
R C H E R U B S D N

Streep de woorden over de tempel en de tabernakel in de woordzoeker door. De letters die overblijven vertellen je wie de tempel heeft gebouwd. Succes!

acacia

draagbaar

koper

toonbrood

altaar

geitenhaar

planken

wasvat

ark

goud

stenen

zilver

cherubs

kandelaar

tentkleden